

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024348 20 Кж 5
Бања Лука, 11.02.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог С.Б., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Р. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 20 Кв 6 од 06.02.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 11.02.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.Б. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 20 Кв 6 од 06.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 20 Кв 6 од 06.02.2020. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптуженог С.Б., који се потврђеном оптужницом терети због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је продужен из разлога прописаних у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавила бранилац оптуженог, адвокат В.Р., из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, те како наводи, погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине уз могуће одређивање мјера забране.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама, тврдњом да је првостепени суд „занемарио“ чињеницу да је оптужени открио идентитет лица од кога је куповао

марихуану, а да то лице до сада није саслушано, а што је супротно одредби члана 14. ЗКП РС. Наиме, у побијаном рјешењу су дати разлози о свим одлучним чињеницама, које се односе на постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело на начин описан у диспозитиву оптужнице, позивајући се на доказе приложене уз оптужницу, као и разлоге за постојање притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен. Тиме је, са аспекта постојања разлога о одлучним чињеницама, у побијаном рјешењу, довољно и јасно образложено постојање законског услова примјене мјере притвора и успостављеног притворског разлога. Надаље, право браниоца, у смислу одредбе члана 55. став 1. ЗКП РС, да прегледа списе и документацију, те става 2. цитиране одредбе, да буде обавјештен о доказима које је тужилац доставио суду а који су битни за процјену законитости притвора, односе се на фазу истраге, ради чега су без основа аргументи из жалбе, којима се, у овој фази поступка, указује на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, тврдњом да одбрани тужилац није доставио одређене доказе (потврде о привременом одузимању предмета, наредбе за вјештачење, налаз и мишљење вјештака).

Што се тиче бојазни да ће оптужени поновити кривично дјело, и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, побијано рјешење правилно цијени чињеницу да је оптужени осуђиван за тешка кривична дјела против имовине (крађа, тешка крађа, разбојништво), а да изреченим казнама, очигледно, није остварена сврха кажњавања. Надаље, наведене околности доведе се у везу са начином и временским континуитетом извршења дјела за које се оптужени терети, да је зависник од употребе дрога, све то заједно указује на опасност од понављања кривичног дјела. Све наведено, првостепени суд правилно цијени као нарочите околности које оправдавају даљу примјену мјере притвора и томе даје потпуне и јасне разлоге које, као ваљане, прихвата и овај суд.

Осим тога, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, које су се измијениле у времену релевантном у фази контроле оправданости притвора и којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Из наведених разлога и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић